PERŞEMBE 6 EYLÛL 1934 No. 100
UNUTMAYINIZ! AFACAN 8 Büyük Sahife 3 Kuruş
Perşembe Günleri Çıkar. Türkiyede Çocuklara Mahsus Biricik Büyük Eğlence Gazetesi

AFACAN

AFACAN SINEMA REJİSÖRÜ

Afacan Olmadı.. Olmadı.. Böyle boks maçı olur mu? Şimdi Cingöz sen Galatasaraylı ol, Topuz sen de Fenerbahçeli... tekrar başlayın bakalım.. Haydi bir.. iki.. üççç..

AFACANLA BAŞBAŞA

Leylek - Kartal Kavgası

Gazetelerde birkaç zamandır okumuş veya evde işitmişsinizdir :

Anadolua bir aydanberi Leylek- Kartal harbi bütün dehşetile devam ediyordu. Aman ne harp... Düşünününüz bir kere, uzun boyun, uzun bacaklarile hacı leylekler, iğri burunlu keskin gözlü, bir kumandan kadar heybetli kartallarla harbediyor.. Bir kavg, bir boğuşmadır gidiyor.. Havada leyleklerin beyaz - ince kartalların, sarı esmer renkte tüyleri uçuşup duruyor. Kan gövdeyi götürüyor.. Nehirlerin üstüne bir kartal leşi, bir leylek cesedi düşüyor.. İki taraf mütareke ilân ediyor. Derken uzak dağlardaki kartalara, dağların ardındaki ovalarda kurbağa avlıyan leyleklere haberciler gidiyor.

Haydiiiii... Yeniden imdat kuvvetleri geliyor..

Ne harp.. Ne harp!..

İnsanların döğüştükleri yetişmiyormuş gibi şimdi de kartallar döğüşmeğe başıladı. Geçen gün kartal ordunun kumandanlarından biri kan içinde, güzelim tüyleri perişan olmuş bir halde tutulmuş, İstanbula getirilmiş. Keskin gözlerinde bir sönüklük, bir halsizlik...

Ben kendi kendime şöyle döşünüyorum, İster misiniz yarın başka kuşlar veya hayvanlar arasında da böyle bir muharebe olsun..

Meselâ.. Meselâ.. Sivri sineklerle kara sinekler arasında bir kavga.. kara sineklerle sivrisineklere kızmışlar:

Vay efendim siz niçin bizim pek tatlı gıdamız olan insan etinin üstüne konuyorsunuz, bizi ekmeğimizden ediyorsunuz, diye harbe başlamışlar. Derken karasinekler ısırıyorlar, sivrisinekler iğneliyorlar.. Bir harp, bir harp gidiyor. Amma, bunun iyiliği bize dokonacaktır. Ondan sonra ne kara, ne sivrisinek belâsı kalır, ne de bizim şikâyetimiz..

Aman, Allah böyle bir harbin darısını hepimizin başına versin..

AFACAN

AH; BU MEL'UN FARELER!..

Aman dostlar!.. yetişin: evi fareler bastı,
Annem pek fazla korktu, babam suratı astı!
Hepsi koca mutbağı artık kavurdu kastı,
Aman dostlar!.. yetişin: evi fareler bastı!..

Bu mel'unlar giriyor pervasızca her yere,
Hepsi de dolaşıyor göğsünü gere, gere!..
Dün birisi göründü sofada birdenbire:
Annem pek fena korktu, babam suratı astı!..

AH; BU MEL'UN FARELER !..

Hele gece oldumn zıplayıp, sekiyorlar,
Bol bol kendilerine ziyafet çekiyorlar,
Yemeklerin dibine hem darı ekiyorlar,
Hepsi koca mutbağı artık kavurdu kastı !..

Dadım bu mel'unlardan artık elâman dedi,
Aç gözlüler sucukla, pastırmaları yedi!
Başa çıkmaz oldu bizim koskoca kedi,
Aman, dostlar!.. Yetişin: Evi fareler bastı!..

AFACAN

AFACANLA AHÇIBAŞI

Ahçıbaşı — Daha sen dünyaya gelmeden ben yemek pişirirdim Afacan.

Afacan — O zamandanberi yemeklerin artık korkmuştur değil mi?

Cabi Efedi şoför

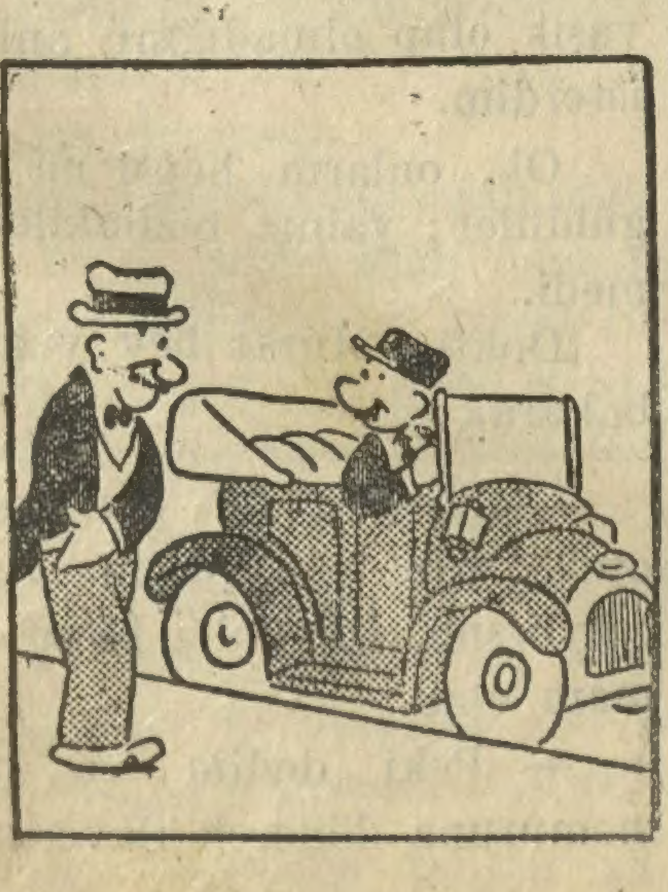

Cabi efendiye bir adam sordu?
— Kaça?..
— Üç bin beş yüz otuz altı..
— Amma yaptın ha ? Ben otomobilin fiyatini sormuyorum yahu?

Cabi efendi ne yapmış ?

— Bana tayyare piyangosu çıkar sa ne yaparım bilir misin:

- Size bir yarış atı alır, üzerine bindirir, atı koşturarak o şişman göbeğinizi eritirdim.

BİR AFACANIN HATIRA DEFTERİ

— Garp çocuk mizah edebiyatından naklen —

Çetin mutbahın damındaki yağmur borusundan aşağıya kayarak doğru nikâh dairesine koştu.

— 23 —

Acaca ortada bir mesele mi var?

Bu gün Behiye bana Lâmianın babasının korkunç bir kamçı satın aldığını ve sokağa ilk çıkışımda beni güzelce dövmek istediğini söyledi.

O aksi, alçak bir ihtiyar! Boyu benden dört defa büyük! Kendisinden bu kadar defa küçük olan bir çocuğu döğmesi alçaklıktır. Doktor Murat Bey boynuma merhem sürmeğe gelince düvelloda hâkem olup olmıyacağını kendisine soracağım. İhtiyar adam doktor Murat Beyin hâkemim olacağını işitince beni dövmeğe cesaret edemez zannediyorum.

⁂

Bu gün doktor Murat Beye hakemim olmak isteyip istemediğini sordum.

— Sen düvello mu yapmak istiyorsun, Çetin? Dedi ve güldü...

Ben ona Lâmianın babasının kendisine bir kamçı satın aldığını fakat silâh intihap etmek hakkının kendime ait olduğunu zannettiğimi söyledim.

O da böyle düşündüğünü söyliyerek: Hangi silâhı intihap edeceğimi sordu. Uzun müddet düşündüm ve nihayet onun benden çok büyük olması itibarile hiddeti geçinceye kadar saklanmamın daha muvafık olacağına karar verdim.

Bundan dolayı daktora: Lâmianın babasının beni yakalayamaması için mektebe arka sokaktan gideceğimi söyledim.

O da ayni fikirde bulunduğunu ve (Cesaretin en iyi tarafı tedbir) olduğunu söyledi; fakat ben her ihtimale karşı cebime bir kaç çakıl taşı koyacağım. Bir tarafta Şadanın annesinin tabancası, diğer tarafta Lâmianın babasının kamçısı oldukça benim gibi küçük bir çocuğun hayattan nasıl zevk alabileceğini bilmiyorum!

Küçüklerin ve büyüklerin bana karşı bu şekilde muameleleri doğrusu ayip ve çirkin. Eğer gemicilerin veya avcıların daha iyi yaşadıklarını bilsem, gelişi güzel bir hazırlık yapardım, fakat şimdi iki gün sonra yapılacak olan düğünü beklemeğe mecburum.

O zamana kadar boğazımın iyileşeceğini ve ziyafette bulunabileceğimi ümit ediyordum. Benim gibi iştahsı olan bir çocuğun ablası kocaya giderken boğazından rahatsız olması ayıptır. Boğazımı memnuniyetle herhangi bir kimseye satabileceğimi zannediyorum. Hastalık çok sıkıntılı. Annem: (Şadana baksana, altı haftadanberi hasta yatıyor) dedi. Onun yerinde bulunmadığıma memnun olduğumu söyledim: Ben uçurtma için ağaca tırmanacak kadar sersem değilim, ne yapacağımı bilmiyorum zaman öyle uzuyor ki. Tamamen sıhhatlıyım, fakat boğazımda bir şey çıkıyor; Behiye giyinmekliğime müsaade etmiyor, o bütün elbiselerimi odadan dışarıya çıkardı. Kendimi kolladığım takdirde yarın kalkabilirim. Düğüne kadar iyileşmek lâzım. Behiye bana artık sersem telgraf memurunun yola geldiğini söyledi: Bedia ile nişanlanmak istiyormuş. Behiyenin o kadar işi var ki başı kesilmiş tavuk gibi uçuyor.

Annem bile yanıma bir kere geldi, düğün bir çok üzüntüler getiriyor.

Oh, diğerleri arı gibi çalışırken burada kapalı kalarak ne kadar eğlencelerden mahrum bulunuyorum.

Bu sabah doktor boğazıma baktıktan sonra sofada Süzanla gülüştüğünü işittim.

Doktor şöyle diyordu:

— Onun boğazı hemen tamamile geçti, fakat koltuk oluncıya kadar tehlikeli surette hasta olduğuna dair onu inandırmak istiyorum. Böyle bir çocuk için karyola en iyi yerdir.

Ablam gülerek:

— Fakat bu zavallı Çetin için fena bir şaka, dedi.

Doktor cevap verdi:

— O bunu hak etti. Çocuk işe karışırsa ne olacağını Allah bilir.

İşittiklerimi düşündüm. Bu gizli bir fesat birliği idi. Beni ortadan kaldırmak istiyorlardı.

Ben ise onun dostu olduğunu zannediyordum! Süzan da onunla beraber bu gizli birliğe dahildi. Öyle zannediyorum ki daha hiç bir çocuğa bu kadar fena muamele yapmamışlardır.

Doktor, kendimi hasta hissetmekliğim için, bana mide bulandırıcı ilâçlar vermişti: Börek dondurma, salata yerine istifra verici ilâçlar alacak ve düğünde eğlenecek yere yatakta yatacaktım. Ben doktoru liyakatlı bir şey zannediyordum, fakat şimdi bana öyle geliyor ki o müthiş bir şarlatandır.

Fakat bakalım kim kime oyun oynıyacak?

⁂

Artık Süzan, doktor Murat Beyin karısı. Onlar meçhul memleketlere düğün seyahatına çıktılar. Evimizde sulh ve sükûnet ve Behiyenin ayakları dinlenebilir. O, yattığı zaman ayaklarının, dişleri gibi ağrıdığını söylüyor, fakat Süzan ona modası geçmiş dört kat eski elbisesini hediye etti ve bunlar ağrılarını tamamen teskin ettiler. Ben ise, her şeye rağmen, düğünde güzel vakit geçirdim. Doktor Murat Bey, beni yataktan kaldırmadı ve her iki saatta bir kere bana mide bulandırıcı ilâç verdi, fakat ben onu her defasında tükürdüm.

Yatakta yattım, uyudum ve kendimi bir yudum bile yiyemiyecek kadar hasta gösterdim. "Robenson,, ve "Robensonun ailesi,, romanlarını. kimse görmediği zamanlarda, üç defa okudum. Öğleden sonra saat beşte yapılması kararlaştırılan nikâh merasiminden evvel annem yukarıya yanıma geldi. Ve

Onlarla birlikte gidemiyeceğime gerek kendisinin, gerekse doktorun müteessir bulunduğunu ve şimdi yataktan kalkmanın tehlikeli olacağını söyledi. Oh, annem gidince ne kadar güldüm! Hemen o dakikada aklıma: Doktorun bana yaptığı gibi kendisini mehtaba almak için güzel bir pilân geldi.

Ben bütün kış bayırlarda kızak kayarken giydiğim eski, parçalanmış bir pantalonumdan başka elbiselerimden bir şey bulamadım (diğerlerini) bile götürmüştü), fakat bu fena degildi: Karyoladan battaniyeyi aldım ve koridordan arka odaya geçtim; oradan mutbahın damına çıktım, yağmur borusundan aşağıya indim; sonra zamanı kaybetmemek icap ettiği için bir şimşek süratile caddeye koştum ve arka sokaktan doğru belediyeye.. daha salonda kimse yoktu, ben mahsus erkenden gelmiştim, kürsünün altına saklandım, battaniyeme sarındım ve rahatça yattım. Salon davetlilerle doluncaya kadar, fare gibi, sesimi çıkarmadım. Bütün yerler işgal edildi. Ben her ne kadar birşey göremiyorsam da, ayak seslerini ve fısıltıları işitiyordum.

Uzun bir intizardan sonra dirseklerimin dermansız kaldığı zaman birinin:

— İşte geliyorlar! Dediğini işittim.

Biraz sonra, nikâh memuru onlara bu izdivaç hakkındaki fikirlerini soruyor ve davetlilerin huzurunda teklifsizce konuşuyordu. Ayağa kalktım ve yüksek sesle:

— Memur bey, müsaadenizle bir kaç söz söylemek istiyorum, Dedim.

Bu kadar kalabalık şaşkın insanlarla ben daha hiç karşılaşmamıştım. Bir çoğu ayağa kalktı ve kadınlar beni ayı zan etmişler gibi bağırmağa başladılar. Suzan balmumu gibi sarardı ve doktorun koluna öyle sarıldı ki, sanki kaçacağından korkuyordu, annem, babam ve doktor içlerini çektiler, galiba kendilerini büsbütün kaybetmişlerdi. Nikâh memuru kürsüde kimin olduğunu anlamak için dikkatle bakarken sözümü keseceğinden korkarak hızlı hızlı devam ettim:

— Ben, öz ablası evleneceği sırada kendilerile birlikte gitmemesi için yatakta tutacak, onu hasta olduğuna inandırmak istiyecek kendisine mide bulandırıcı ilâçlar verecek kadar vicdansız olan bir doktor - enişte tarafından küçük bir çocuğun tedavisine müsaade edilmesinin muvaşık olup olmadığını anlamak isterdim.

Oh, onların hepsi ne kadar güldüler; yalnız bizimkiler gülmedi.

Doktor Murat bey yukarıya bakarak:

— Aşağıya in, çık ve öne otur. Sen beni daima tahrik ediyorsnn. Bir daha bunu yapmam dedi.

— Peki dedim ve nikâh memuruna dönerek ilâve ettim:

— Merasim devam edebilir, fakat ben aşağıya inemiyeceğimden affınızı dilerim: Behiye

Izcilerin Hafiye Teşkilâtı

— 36 —

Nakleden: *Adnan Fahri*

Genç çocuklar Aykut Beyle Sevimi odada bırakarak silâh deposuna daldılar. Bir anda Kaya, Altay, Yavuz, Demir hepsi baştan aşağı silâhlanmışlar ve tekrar gelerek kale duvarının üstüne çıkan kurtlara ateşe başlamışlardı.

Şimdi kalenin ortası bir mahşere dönmüştü.

Fesli, külâhlı, takkeli bir çok asîler, kaçmağa başlamışlardı. Hele tayyarenin biri bombalarını tam ortalarına düşürmüştü.

Türk tayyareleri pek yaman şeylerdi.

Onları Ağrı dağ tepelerindeki eşkıyaları da döyle öldürmüşlerdi. Uzakta bir tayyare kuş gibi gölge gibi kalmıştı. Bu İngiliz casusu Lâvrensin tayyaresi idi. Irak hududuna kaçmak üzere bütün süratile firar ediyordu.

Türk tayyareleri onu bırakarak içindeki izcilere bir felâket gelmesin diye hepsi kalenin üstünde uçuyorlardı.

Yapayalnız kalan kürtler ne yapacaklarını şaşırmışlardı.

Hem kaçıyorlar, hem de havaya birkaç el silâh atıyorlardı. Fakat iş işten geçmişti. Türk topraklarında, Türkün ekmeğile büyüdükleri halde İngiliz casuslarile birlik olmanın cezasını işte çekiyorlardı.

Bombalardan biri düşüyor, bir kaçını yere seriyor, canını cehenneme gönderiyordu.

Kalenin üstünde mitralyoz yine işlemeğe başlamıştı. Nerdeyse Türk tayyarelerinden birini yere düşürecekti.

İşte bunu gören Yavuz :

— Kale duvarındaki mitralyoz üzerine hücum!. Kumandasını verdi.

Silâhlı izciler hemen büyük bir çeviklikle onların arkalarından yürüdüler. Bir mazgalın arkasına gizlenerek silâhlarını patlatmaya başladır.

Şimdi mitralyozu işleten kürtlerden biri yere düşmüştü. İkinci kürtte arkasına baktığı bir sırada karşısında genç bir kız gördü. Kendisine silâhını çekmiş ve patlatmıştı.

Bu kız, Sevimdi.

Genç izciler odadan çıkıp silâhlanınca o da doğru silâh odasına koşmuş ve bir mavzer alarak fırlamıştı. Altay Aeyin yanı başına şimşek gibi yetişen Sevim işte tam zamanında silâhını çekmiş ve kurşunu hain mitralyozdaki düşmanına göndermişti.

Gene kızın kurşunu o kadar yerini bulmuştu ki vurulan kürt yüksek duvarlardan aşağı bir anda bir külçe halinde devrilmiş ve öteki dünyayi boylayıvermişti bile..

Kürtler artık kaçıyorlardı.

Fakat nereye kaçacaklardı?

Kaleye girmek istiyenler genç izcilerin kurşunları karşısında idiler.

Yarım saat geçmemişti ki bütün kale halkı ellerini yukarıya kaldırmışlar:

— Teslim... Teslim...

Düşmanlar bundan hiç birşey anlayamamışlar, Aykut Beyi sıkıştırmalarına Sevimi öldürmek tehtidinde bulunmalarına rağmen bir küçük sır bile öğrenememişlerdi.

Şimdi Kaya Sevimi, Sevim Demiri, Demir Altay Beyi, Yavuz Beyi hulâsa hepsi biribirini tebrik ediyorlar, bu mesut günlerin şerefine:

— Yaşasın Türk izcileri, izcilerin hafiye teşkilâtı! Diye bağrışıyorlardı..

Kürtlerin hepsi bir odaya tıkılmıştı. Onlar isyanlarının ve ecnebi bir casusa hizmetlerinin cezasını göreceklerdi.

Az sonra tayyarelerden iki tanesi genç izcileri almış, kalenin üstüne yükselerek Erzuruma doğru yol almaya başlamıştı.

Kaya babasına atıldı. Sevim, paşa amcasının elini öptü. Aykut Beyle paşa kardeşinin sarılmaları pek hazin oldu.. Şimdi bir askerî bando zafer şarkılarını çalıyor ve halk :

— Yaşasın izciler.. Yaşasın izciler diye gençleri alkışlıyordu..

Genç türk izcileri çok sıkıntı çekmişlerdi. Fakat nihayet iş muvaffakiyetle bitmişti.

Artık Ağrıdağ ve civarı kürtlerden, kürtlere kolbaşılık eden İngiliz casuslarından tamamen temizlenmişti.

Akşam vakti idi, genç izciler vatan uğrunda daha çok çalışacaklarına ant içiyorlardı...

Türk tayyarelerinden biri Aykut Beye selâm gönderiyor attığı bombalarla bir yığın Kürt ve Arap budalası kaçıyor, kaçıyor, kaçıyorlardı..

Diye yalvarmağa başlamışlardı.

Az sonra düz bir yere inen tayyareciler büyük bir zaferin neşesile motörlerini işletiyorlar, yere atlıyan genç zabitler izcileri kucaklıyorlardı.

Aykut Bey sıcak göz yaşları döküyordu. Şimdi plânları aramak ve bulmak bir mesele idi.

Ya Lâvrens götürdü ise...

Hemen onun odasına daldılar. Dolaplar, sandıklar, masa gözleri arandı. Ve, oh, ne hüyük sevinç. Aykut Beyin şifreli plânları olduğu gibi bulunmuştu.

Kayanın paşa babasına gidiyorlardı. Tayyare meydanında büyük bir kalabalık vardı.. Her kes haftalardenberi ıssız dağ başlarında heyecanlı bir sergüzeşt geçiren genç izcileri, Aykut beyi ve kahraman Sevimi bekliyorlardı..

Nihayet ufuktan iki gölge belirdi..

Büyük bir alkış tufanı koptu. Çok geçmeden genç izciler eller üstünde taşınarak tayyareden indirildiler.

Bir hafta sonra idi.. Erzurumdan kalkan iki tayyare onları İstanbula getirmek üzere havalanıyor ve gün batısına doğru uçuyor, uçuyor, uçuyordu.

Bitti

Donkişot

Dünyanın bu en meşhur gülünçlü hikâyesi

NECDET RÜŞTÜ Bey

tarafından manzum olarak yakında (ÇOCUK SESİNDE) çıkacaktır. Bekleyiniz.

benim yeni elbisemi sakladı ve burada kalacağım, bu suretle onların nikâhı kıyıldı, fakat bazı nezaketsiz kimseler salondan çıkıncaya kadar güldüler.

Sevgili defterim bugün aile efradımın güzel bir ders aldıklarını ve bir daha haksızlıklara uğrayamıyacağımı zannediyorum, mamafih ben de artık uslanmıya gayret edeceğim.

O andan itibaren bana çok iyi muamele ettiler. Kimse bana küfretmedi ve eve dönerken beni otomobile aldılar. Behiye Bana derhal elbisemi verdiğinden akşam yemeğinde giyinmiş bulunuyordum. Lemanla Memduh Bey beni aralarına aldılar ve bana her yemekten bol bol verdiler.

Çayla, bisküvi yemekten midem bom boş kalmıştı. Leman:

— Görüyorum ki sen eskisi gibisin, çetin, dedi ve uzun, uzun güldü. Fakat ben doktorun bizimle birlikte oturmak hususundaki niyetini değiştirdiğini Suzana söylerken işittim:

— Devamı var —

ŞEN FIKRALAR

Dalgınlık

Meşhur Alman âlimlerinden biri çok dalgındı. Birgün yolda kendi oğullarından bir tanesini bile tanımamıştı. Amma Tam onun altı tane oğlu vardı. Birgün üniversiteden ders vermiş çıkarken tanıdıkları kendisine tesadüf etmiş, sormuş:

— Nasılsınız efendim.

Âlim :

Pek fena değilim amma bn sabah kendimde bir topallık hissediyorum. Ne olacak ihtiyarlık.. Diye cevap vermiş! Arkadaşı gülmekten kendini alamamış. Çünkü Alman âlim topal değil, bilâkis ayakları şapasağlammış. Meğer ayağının bir tekini kaldırımın üstüne diğerini de kaldırımın alt yanına koyduğundan dalgın adam kendisini topal zannediyormuş.

DİL YARIŞI

Afacan
Elimde lâstikten ok,
Ben gibi nişancı yok!..
Şişko fazla oburdar,
Fakat benim gözüm tok!..

Şişko
Sahil çok kalabalık,
Gelmez kıyıya balık!
Ben fazla akıllıyım,
Afacan fazla alık!..

Afacan
Ben meydana çıkarım,
vurup dağı yıkarım!..
Yüz kiloluk Şişkonun
Aklına turp sıkarım!..

Şişko
Hem haylaz, hem sarkıtın,
Miskin Miskin bakarsın!..
İskambil kâğıdını
Dağ yerine yıkarsın!..

Bican Efendi Şemsiyesini

1 — Geçen cuma günü Bican Ef. denizde yıkanmıya gitmişti. Orada bir köpek gördü. Onunla eğlenmek ne hoş olacaktı. Köpeğe şemsiyesini göstererek :

— Haydi bakalım, denizden bunu alabilir misin ? dedi.

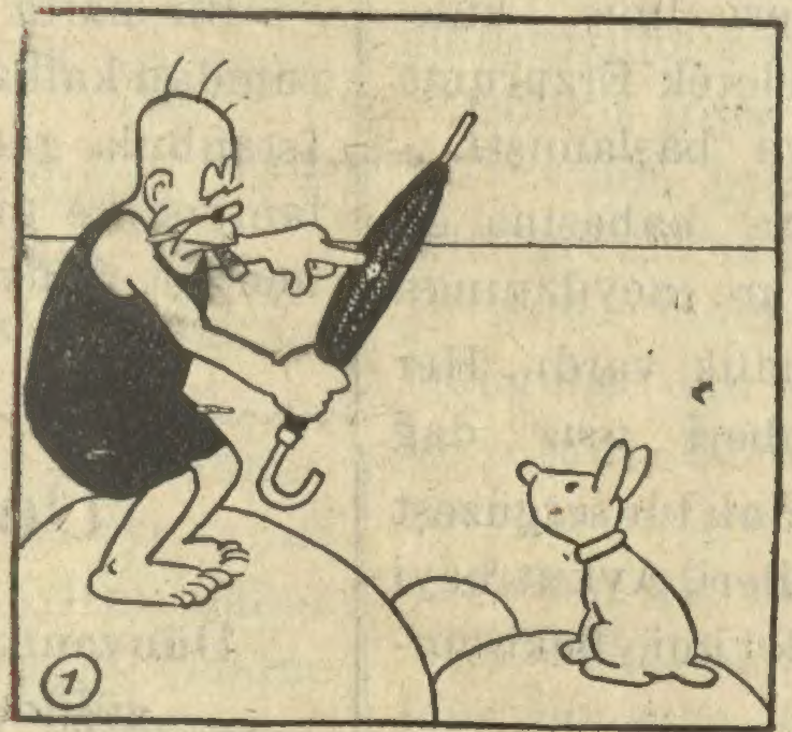

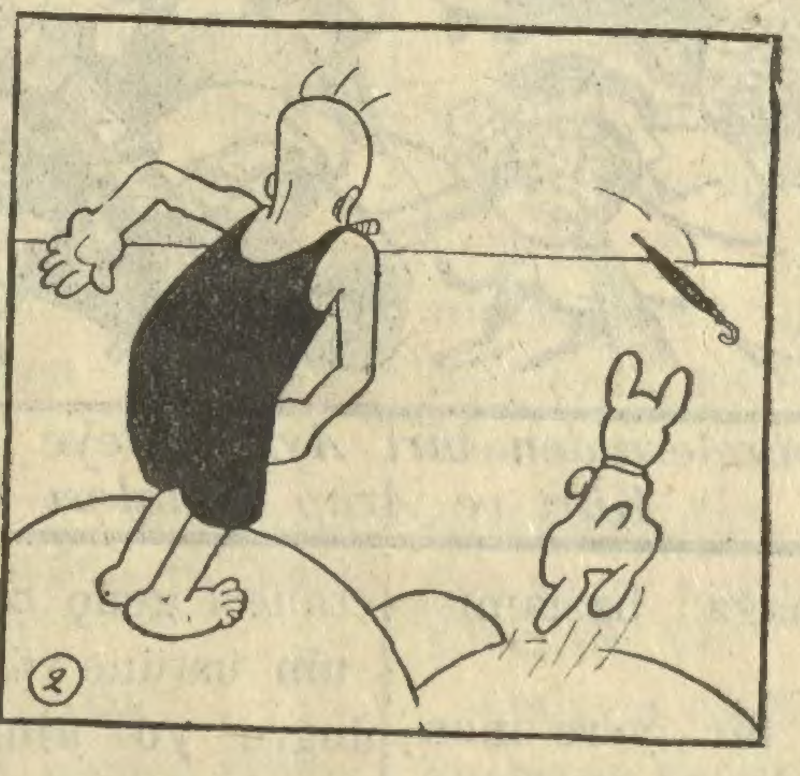

2 — Şemsiyeyi sulara fırlattı. köpek :

— Hop !.. Edip kendisini havaya fırlattı ve sulara daldı. Bican Ef. büyük bir heyecan içinde köpeğin şemsiyeyi alıp alamıyacağına bakıyordu.

Afacanın kafilesi en nih

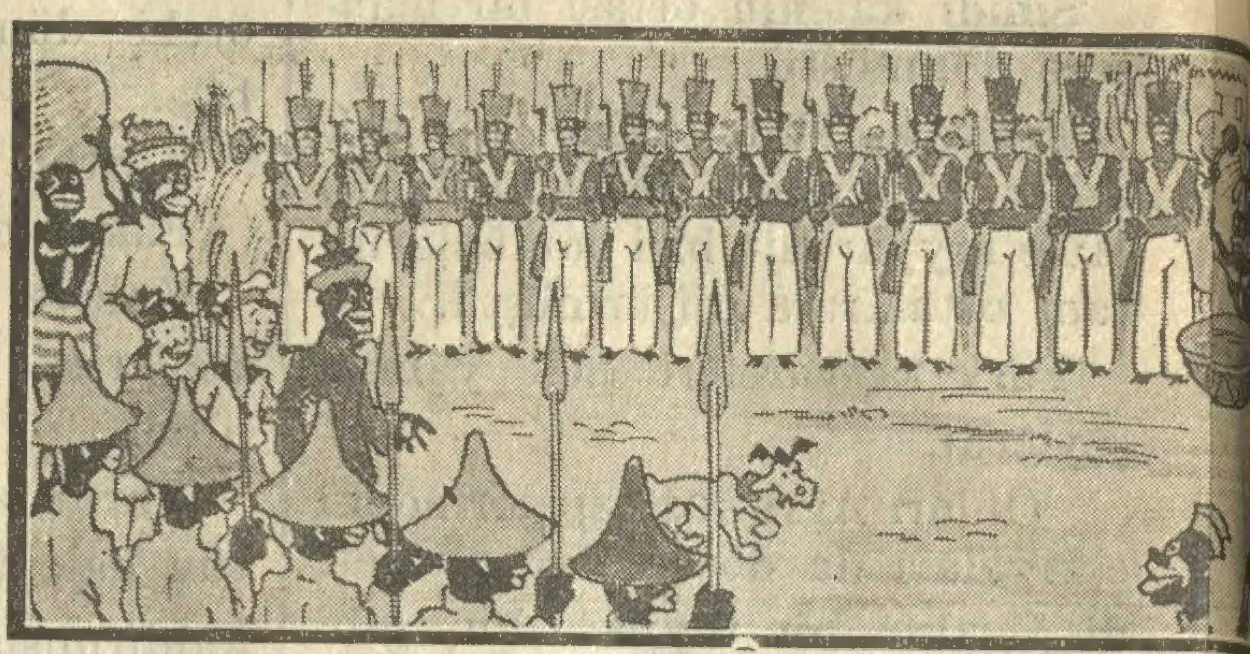

1 — Habeşistan kıralı hazretleri tahtına oturmş, ni bekliyordu.Bir mızıka heyeti davullar çalıyor, saıy ler, Prensi selamlıyordu. Prens de artık bütün çöl ehl artik saraya gelmiş olduğundan sevinç içindeydi. Aras olduğu halde askerlerin arasından büyük bir neş'e ind

Hele Dikkulağı sormayın. Sanki saraydan kırkıld önde gidiyordu. Vezir ise iki beyaz esiri getirdiğind v bahşişe konacağından emin olarak gönül şenliği içire ç

3 — Kıral Afacanla, Topuzu adamlarına göstererek :

— Bunları alın, hemen hamama götürün güzelce yıkayın, dedi.

İki izbandut gibi siyah adam Afacanla Topuzu yakaladılar ve götürmeğe başladılar. Zavallı çocuklar bağırıyorlar Kıralın dilinden anlamadıkları için ne olacaklarını bilemiyorlardı.

4 — Afan
dular. Hamaa
tırdılar. Saray
çalı süpürgesil
ğuk su getire
ya, süpürgele
Aman ya
kanma idi. S
suretle temizle

Gö

Siz gelecek Perşembe
Afacanı bir görün..
Öyle şen olacak ki
Afacanı bir görün!..

Giriyor
Bayılın
Yeni hik
Afacanı

Müjde Müjde: Gelecek hafta Afacan 101 inci sayıya giriyor. 101

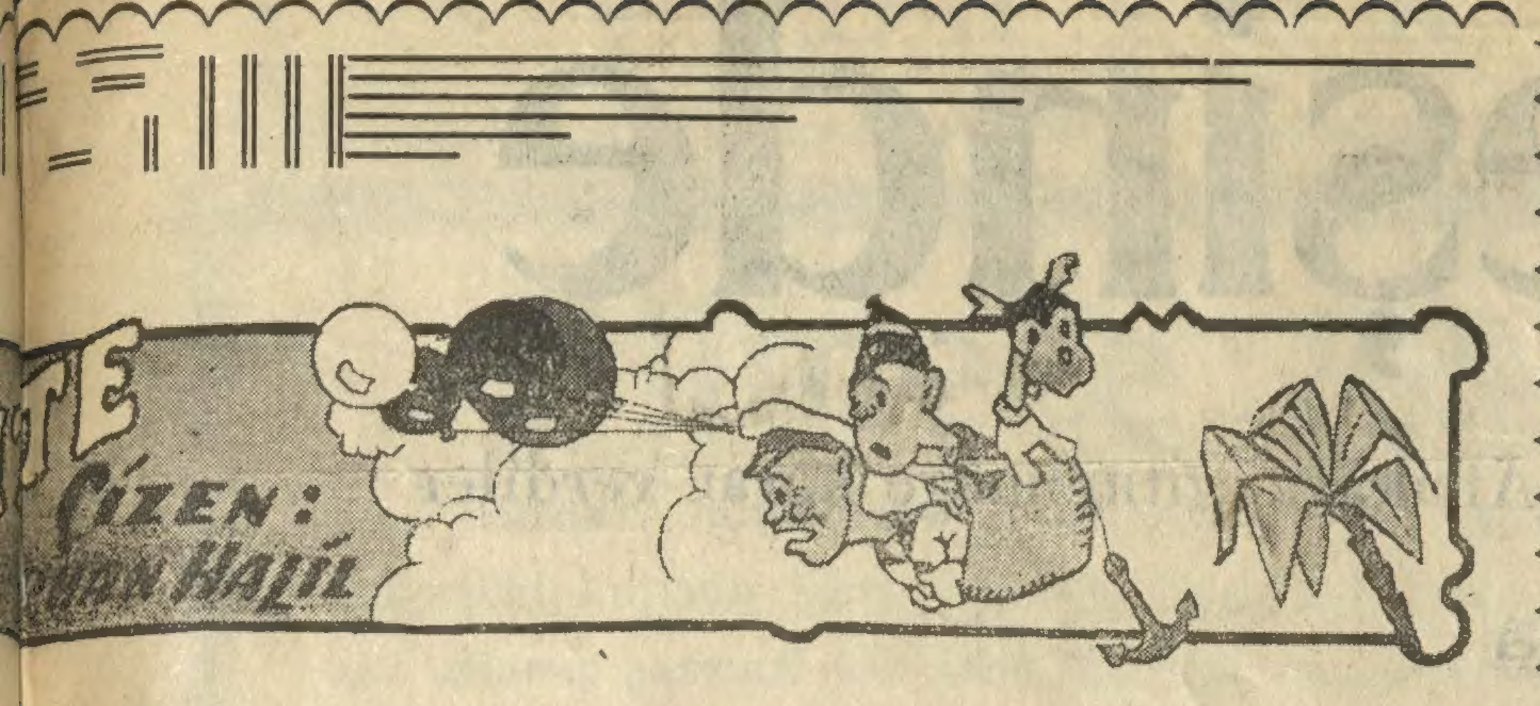

...yet Adisababa şehrine vardı.

— 10 —

...u prenres ile veziri-
...erleri ikişer dizilmiş-
...lerinden kurtulmuş,
... Afacanla Topuz
...abasına ilerliyordu.
... yaşıyormuş gibi en
...kim bilir ne kadar
...na dönüyordu.

2 — Nihayet kıralın önüne geldiler. Kıral sevincinden hoplıyarak ayağa kalktı. Vezir hazretleri:

— İşte efendimiz, size iki beyaz esir getirdim. Diyerek elile Afacan ve Topuzu gösterdi.

Prens de kenarda büyük bir kurumla onlara bakıyordu. Kıralın adamları yelpazelerini sallıyorlar, Mızıka sevinç havası çalarak sarayı gümbür gümbür inletiyordu.

... Topuzu hemen soy-
...ere, mermerlere ya-
...klarından biri bir
... biri de bir küp so-
...ace Topuzu yıkamı-
... başladılar.
...bu ne biçim bir yı-
... Afacanı da ayni
...

5 — Şimdi Afacanla Topuza saray uşağı elbiseleri giydirilmişti. Bir de yeni vazife verilmişti. Artık ikisi de küçük prensi eğlendirecekler, ona hokkabazlıklar yapacaklar, hülâsa hergün onunla gezip tozacaklardı.

Vezir de, prens de bu muvaffakiyetlerinden dolayı sevinç içindeydiler hele kıral böyle iki beyaz çocuğu sarayında bulunduracağı için kurbağa gibi şişip duruyordu. — Devamı var —

ŞEN FIKRALAR

Doğrudur!

— Bu tablo güneşin doğuşunu mu gösteriyor batışını mı?
— Her halde batışını olacak.
— Nereden anladın?
— Ressamı tanır uykudan erken kalmak âdeti değildir de:
— ?!!

Sıcaktan

Muallim sordu:
— Günler niçin Kışın uzamaz da yazın uzar..
— Herşey gibi sıcaktan muallim Bey!..

DİL YARIŞI

Afacan
Benim köyüm Kandıra,
Elimde var bandıra!..
Şişkoyu yapacağım
Limana şamandıra!..

Şişko
Yaz gelir güneş doğar,
Kış gelir: Yağmur yağar!.
Ben toraman aslanım,
Afacan tıpkı zağar!..

Afacan
Rüzgârlar esip dursun,
Yaprakları savursun!
Darılma bana amma,
Şişko çok mendebursun!..

Şişko
Yok Afacanın canı,
Hem de kurumuş!..
Öyle fazla söylenme
Kıracağım kafanı!..

Suya Atıyor...

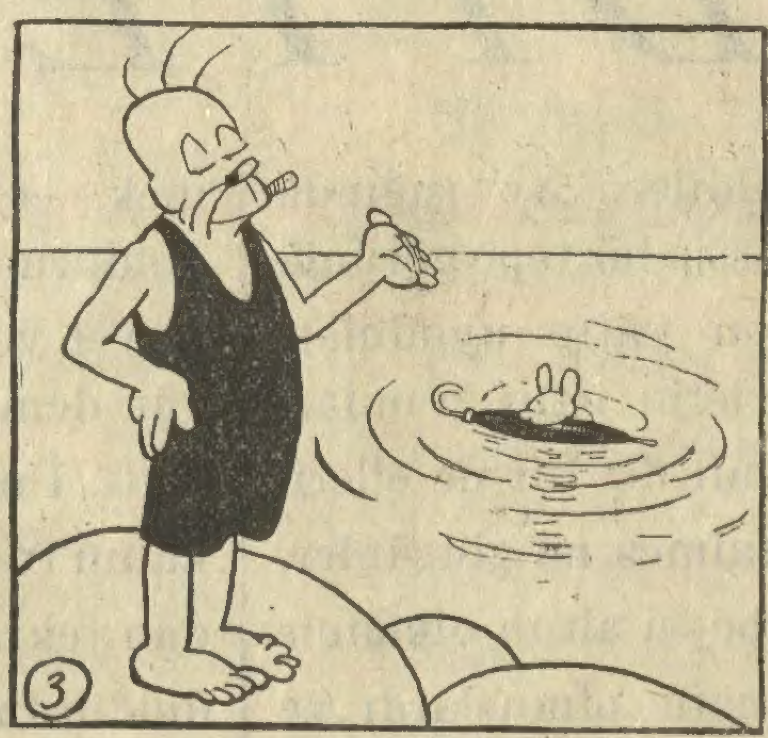

3 — Ooooh!.. Ne eyi.. Ne cana yakın bir köpekmiş bu.. Gitti, suların içine batmadan şemsiyeyi ağzına aldı ve Bican Efendiye getirmeye başladı. Bican Efendi kurumundan bir heykel gibi duruyordu.

4 — Fakat ne oldu bilir misiniz? Köpek denizden şemsiyeyi çıkarınca Bican Efendiye teslim edecegi yerde tabanları yağlayıp kaçmaya başladı. Şimdi bizim sevgili dostumuz da tabanları kaldırmış, şemsiyeyi kurtarmak için köpeğin arkasından koşuyordu.

...rün

...t 101 e,
...şiire,
...ere...
... görün!..

Bambaşka çıkacak o,
Eskiyi yıkacak o...
Çok yıl yaşıyacak o...
Afacanı bir görün!..

AFACAN

...n itibaren Afacan yepyeni yazılar ve resimlerle çıkacaktır... Merakla bekleyiniz.

Elmas Peşinde

Her iki kafile tekrar birleşerek barıştılar ve bir daha Afrikaya gitmemeğe karar verdiler

Yazan: Sezai Attilâ

— 40 —

Burada onlar onu ararlarken Kudret Bey mi kendilerini bulmuştu yoksa. Daha sersemlikleri geçmemişti. Kudret Beyle Enis Bey göründüler. Salamon Kudret Beyi görür görmez üstüne atlıyarak:

— Ah hain oğlu hain. Başıma yetirdiğin işleri yordun mu? Az daha mahvolacak idim! Diye haykırdı. Hacı baba da kalktı:

— Vay seni mendebur vay, dedi, başımıza belâları getiren sensin ha ?! dedi.

Kudret Bey mütemadiyen gülüyordu. Lâz İsmail, Kaya, Bato, Rıza kaptan hep toplanmışlar, seyrediyorlardı. Kudret Bey:

— Arkadaşlar, dedi. Benim maksadım Yahudi ile yola çıkmamak için şu maden mıntakasına yalnız gelmekti.

— ?!!

— Çünkü Yahudi ile yola çıkanın hali budur işte!

— Ağzini topla.

— Dur Mösyö Salamon sabırlı ol, bakalım hangimiz haklı.

— Hahh! Birda haktan bahset bakalım.

— Evet haktan bahsediyorum, tabii! Ben isteseydim siz beni dünya yüzünde bir daha bulamazdınız. Halbuki benim niyetim Salamonu sırtıma yük etmemek, yalnız başıma rahat rahat çalışmaktı. Fakat Mösyö Salamon paralar uçtu zannetti, dünyayı telâşa verdi.

Rıza kaptan Kudret Beyin namuslu bir Türk çocuğu olduğunu derhal anlamış ve içinde bir de sevgi belirmişti.

— Yavrum, dedi, nasıl oldu bu iş, buraya nasıl geldin.

-- Efendim, Enis Bey bana geldi, sizin geldiğinizi haber verdi. Sizi Afrikada daha fazla yormamak için gelip hakikati anlatmaya mecbur kaldım.

— Eyi ettiniz.

— Ben limana gidiyordum, yolda bir tabura rastladım, meseleyi anlattılar çok üzüldüm, ben de geldim.

— Taburu kim getirdi.

— Üç gün evvel Enis Bey tayyaresile gitmiş, sizi haber vermiş. Tabur da kısa bir yoldan geldi ve zannederim ki tam zamanında yetişti.

— Hakikaten tam zamanında! Bir iki saat sonra ulaşsaydı heriflerin ellerine düşecek, belki de mahvolacaktık.

— Efendim bütün kabahatler Yahudide. Allah gözünü doyursun keratanın. Onun inadına bütün elmasları Tayyare Cemiyetine verecek, kendi ile bana pek az bir kısım ayıracağım.

— Çok doğru.

Yahudi derin derin içini çekti. Mesele anlaşılmıştı. Hep beraber limana doğru yürümeye başladılar, Hacı baba:

— Hay Allah razı olsun senden be aslanım, diye Kudret Beyin sırtını okşuyordu.

Üç gün sonra limana vardılar. Bir müddette orada dinlendiler. Marti şimdi Kudret Beyi de almış yola düzülmüştü. İstanbula geliyorlardı. Yolda neler oldu acaba diyeceksiniz. Bunu anlamak kolay. Hacı baba ile Salamon yine birçok korku ve heyecan geçirdiler. Derken İstanbul göründü. Hacı karaya ayak basar basmaz Galata rıhtımında yere kapandı şapır şapır taşları öptü ve bir daha Afrikaya mafrikaya gitmemeye ant içti. Hepsi de mes'ut bir hayat yaşamaya başladılar.

BİTTİ

MASAL

HEDİYELER

Bir terzi ile bir demirci bir gün memleket memleket dolaşıyorlardı. Bir akşam, uzaktan güzel sesler duydular ve bu seslerin geldiği yakaya yol aldılar. Bir tepeye gelmişler ve ay doğmuştu. Burada bir takım cücelerin şarkı söyleyip dans ettiklerini gördüler. Ortalarında az büyükçe bir ihtiyar bulunuyordu. İhtiyar onları da oyuna çağırdı. Demirci korkmadan oyuncuların arasına girdi. Bu adamın ufak bir kanburu vardı. Terzi bir parça korkaktı. Evvelâ girmek istemedi. Sonra bu çılgın neşeyi görünce o da içlerine daldı.

Cüceler oyuna tekrar koyuldular. Az sonra ihtiyar keskin bir kocaman bıçağı bilemeğe başladı. Terzi ve demirci çok korktular. İhtiyar önce demirciyi sonra da terziyi yakaladı, hemen saçlarını sakallarını tıraş etti. Sonra ilerideki bir kömür yığını gösterdi. Demirci ile terzi kömür yığınınistedikleri kadar gidip kömür aldılar. Yola düştüler, gece yarısı bir ovaya geldiler. Ay ışığında karşılarında ıssız bir tepe görünüyordu. Hemen yatıp uyudular. Fakat kömürlerin ağırlığı onları çabucak uyandırdı. Bir de ellerini ceplerine salınca ne görsünler. Kömürlerin hepsi altun olmamış mı? Artık zengin olmuşlardı ve saç, sakalları da yerine gelmişti. Demirci aç gözlü idi. Cepleri kömürle dolu olduğu ve çok zenginleştiği halde hâlâ gözü doymuyordu. Tekrar cüce ihtiyara gitmek, ceplerini tekrar kömürle doldurmayı istedi. Terzi bana bu servet yeter dedi, gitmedi. Ertesi gün demirci iki torba ile tepeye çıktı. İhtiyarı buldu. Saçını, sakalını traş ettirdi. Kömür yığınından tekrar gözü doyuncıya kadar doldurdu. Yine uykuya daldı. Fakat gözlerini açtığı zaman altın yerine yine kömür bulunca aklı başından gitti. Hatta akşamki altınlar da kömür olmuştu. Saç, sakal da köseler gibi meydanda yoktu. Bundan başka göğsü önünde tümsek ilişti. Bu, arkasında olduğu gibi önünde de çıkan ikinci bir kanburdu. Ağlamaya başladı. Terzi uyanınca onu bu halde görerek pek şaşırdı. Fakat terzinin kalbi altın gibi temizdi. "Üzülme, benim param her ikimize de yetişir„, Dedi. Yarısını ona verdi. Fakat demirci "aç gözlülüğün insana ne kadar ziyan verdiğini„ anladı. Yaptığına pişman oldu.

Altın kuş ve iki kardeş

Dünyanın bu en güzel Masalını ÇOCUK SESİNDE mutlaka okuyunuz

Avcı Prensesi Yerde Niçin baygın buldu, bu haftaki Çocuk sesinde yazılıdır. Alıp okuyunuz.

ÜLKÜ

Matbaası

Cağaloğlu Yokuşu No.40 Tel.22895

Çocuk Sesi ve Afacan gazeteleri burada basılmaktadır

Herkes her türlü işinden memnun kalmaktadır. Bir defa müracaat ediniz.

Büyük Müsabakalar

Bilmece : 100

Bu haftaki bilmecemiz resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 100 üncü bilmece memurluğu)adresine gönderiniz. Cevap gönderme müddeti 3 haftadır.

İşte size kolay bir tahrir vazifesi. Bu resme uygun 10 satırlık bir tahrir vazifesi yazınız.

Resmi yazı ile en güzel ifade eden 50 okuyucumuza aşağıdaki hediyeleri vereceğiz.

Zarfınızın ağzını açık bırakırsanız mektubunuz 40 paralık pulla bize gelebilir.

HEDİYELERİMİZ

BİRİNCİYE : İyi bir dolma kalem.

İKİNCİYE: Altı aylık abone. 50 inciye kadar. Şekerleme, kitap, çikolata, kart verilecektir.

Bulmaca: 42

Bu haftaki bulmacamız resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ilâve ederek (İst. posta kutusu 617 Afacan gazetesi 42 inci bulmaca memurluğu) adresine gönderiniz. Müddet üç haftadır.

Bu iki Afacan çocuk büyük bir köpekten korkmuşlar. Köpekte nerdeyse bunların üstüne atlıyacak Acaba siz bu büyük köpeği resimde bulabilir misiniz? Doğru halledenler arasından 30 kişiye muhtelif hediyeler vereceğiz.

Kazananlar

Bilmecede Kazananlar

96 Numaralıkelimeli bilmecemizin halli. AYHAN eyav AYTEN GARİP - ASABÎ - SABAH- ADANA - idi. Doğru halledenler arasında hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Dolma kalem kazanan

Arnavutköy yalı boyu no : 3 Semahat Basri hanım.

3 Aylık abone kazanan

Samsun yeni Kırbaç mahallesi çiftlik cad. Asrî fırın kâtibi Ömer Fevzi Bey,

Bir kutu bisküit kazanan

Kadıköy Erkek lisesi no: 726 Ali Cazip Bey.

***DİKKAT*: Birincilik, ikincilik, üçüncülük kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.**

Şekerleme kazananlar

(Taşraya kitap)

İst. Kadirga Sehsuvar Bey sok. no. 35 Meliha, İst. Yeniköy Mısırlı İhsan B. yalısı Mes'ut, Samsun Yeni kırbaç mahallesi bostan çıkmazında no. 5 Yüksel, Ankara askerî fabrikalar daire müdüriyeti emrinde Y. Tevfik B. oğlu Nihat, İzmir Eşref paşa iki çeşmelik cad. no. 592 Hüseyin B. ve Hanımlar.

Hikâye kitabı kazananlar

İst. Aksaray sülüklü çeşme karşısı no 35 Süheylâ, Kadıköy altı yol ağzı çilek sok. no. 2 Mahir, Ankara oteli müsteciri Tevfik B. oğlu Nedim, Erenköy Şerafet sokak, Yusuf paşa köşkü Resmiye Galatasaray Lisesi S. 4 no: 464 Cevdet, Trabzon uzun sokak cad. Ali ef. zade İsmet oğlu Mehmet, Ankara Anafartalar cad. Hasan paşa fırını şubesi Halit B. kızı Perihan, İzmir-Karşıyaka Dündar so. no. 25 Josef. İst. Nişantaşı meşrutiyet mahallesi fırın so. no. 29 Şevket, Taksim Valide çeşmesi cad. no. 137 Hayk Vartanyan B. ve Hanımlar.

Boya kutusu kazananlar

(Anadoluya kitap)

Turgutlu manifaturacılarda Kalal Süleyman B. mahtumu Cevdet, İst. 6 ıncı ilk mek. S. 2 Sabahat Hüsnü, İst. Feriköy Avukat cad. Yalvaç sok. no. 8 Mücellâ Celâl, Bdapazarı han altında bakkal Hüseyin Avni nezdinde Hilmi, İst. Lâleli yıldız apart. no. 5 Hayrettin Mersin elektirik şirketi muhasibi Kâzım B. mahtumu İhsan, Antalya Osmaniye mahallesi Dere sok. no. 10 hanede Resmiye, Beyoğlu 24 üncü mektep S.4 no. 129 Necdet, Kadıköy erkek lisesi S. 2—E no. 900 Tevfik, Üsküdar Doğancılar Saray sok. no. 21 Emel, Bor hukuk hâkimi oğlu Orhan, Ist. Kız lisesi no. 557 Nefise İzzet, Denizli Delikli çınar mahallesi İnce kara camii sok. no. 13 Kadri, İst. Kız orta mektebi Salime, Söke mal müdürü Süleyman B. mahtumu Burhan Bey ve Hanımlar.

Manzara kartı kazananlar

Uzunköprü Bakkal Demir ef. oğlu Sedat Cengiz, Çankırı Ali B. mahallesi no. 1 Kemal, İst. Taksim, Şehit Muhtar B. cad. no. 32 Ş. Sevinç Kohen, Ist. Moda Bostan sok. no. 45 Alber ve Yaklin, İst. Fatih Sofular yeşil tekke sok. no. 53 Ekrem, Tekirdağ telgrafı hane cad. Bahriye mütekaidi İbrahim B. kızı Meziyet, Beykoz Yalıköy fıstıklı sok. no. 31 Fahri, Kadıköy Bahariye cad. Nevbemin sok. no. 20 Tali, Mersin Ticaret ve sanayi odası Mukip B. oğlu Nahit, İst. kız lisesi 202 Naime, Beyoğlu Büyük parmak kapı Telgraf sok. no. 4 Orhan, İstanbul Lâleli Fethi B. cad. ne. 19-21 Ali Riza, Mersin kiremithane mahallesi bakkal Kâmil B. oğlu Abdülkadir Bey ve Hanımlar.

— S O N —

Bulmacada kazananlar

39 numaralı resimli bulmacamızda saklı bulunan kediyi doğru halledenler arasından hediye kazananların isimlerini ilân ediyoruz.

Bir şişe kolonya kazanan

Tophane Boğazkesende Güğüm sokağında No. 8 Muazzez H.

Bir roman kazanan

Edirne Cümhuriyet mektebi S. 5 No. 15 Necmiye H.

Bir albüm kazanan

Tekirdağı kömürpazarında ahçı Osman Ef. oğlu Orhan B.

DİKKAT: Birincilik ikincilik üçüncülük, kazanan karilerimiz bize birer ufak resimlerini göndermeleri rica olunur.

Çikolota kazananlar

(Anadoluya kitap)

İst. İstinye Çapari sok. No. 15 Niki Kotular, İs. Yeşilköy Bamya tarlası No. 45 Gülüstan, Mersin diş tabibi Zübeyir Sadık Bey yanında İlyas, Heybeliada ilkmektep No. 127 Aygur, Afyon İsmetpaşa mektebi S. 5 Perihan Kemal, Bursa P. T. T. merkez müdürü Melih Bey oğlu Halûk, İst. İstiklâl lisesi No. 1 Mediha Ziya Hanım ve Beyler.

Birer Bloknot Kazananlar

Bursa Namazgâh mahallesi Arifağa sokağı No. 6 hanede Münevver, İst. Kınalıada kulüp sırası No. 35 Celâl İst. 31 inci ilkmektep S. 3-194 No.7 Sahir, Tarsus Şeyh-Kemal zade oğullarından Kemal, Balıkesir inhisarlar 4 üncü şube âmiri Rahmi Bey oğlu Halit İst. Şişli Terakki lisesi talebesinden No. 434 Jak, İzmir Değirmendağ cad. İslâm sokak No. 15 Hilmi, İst. Hasköy Taban mahallesi Meşveret sok. No. 3 Saul İst. Ortaköy Şair Necati yokuşu No. 15 Adil Ali İst. Bristol otelinde Faruk Bey ve Hanımlar.

Bisküit Kazananlar

(Anadoluya Kitap)

İst. Doğruyol Emekyemez mahallesi Minare sok. No. 3 Gabi Ferit, İst. Marpuççularda avukat Ahmet Bey mahtumu Mehmet, Zongulnak camcı Halil İbrahim Bey oğlu Kâzım, Beşiktaş Ihlamur cad. No. 1 Mehmet Osman, İzmir Azizler sokağında No. 55 Moiz Gasan, Adapazarı Belediye karşısı No. 40 kahveci Hamdi, Kadıköy Leylâk sok. No. 10 Aysel, Fatih Kıztaşı Değirmen sokak, No. 3 Emine, Ankara Taşhanda gazeteci Yakup vasıtasile Mehmet, İst. Pangaltı Altınbakkal Babil sok. No. 27 Haik, İst. Kadıköy Sakızgülü sok. No. 35 Konstantin, Bursa Veli Şemsettin mahallesi Lise cad. No. 7 haneye, İst. Şehzadebaşı Çukurçeşme civarı No. 49 Zeki Bey ve Hanımlar.

— SON —

Hediye Kazananlar

Balıkesir 5 ini divizyonda Şef İbrahim Beyoğlu Fuat efendi Afacan bulmacasından bir albüm kazanmıştır.

Beyoğlu 17 inci ilk mektep Sınıf 4 no. 565 Şerafettin Bey Afacan bilmecesinden bir lâstik top kazanmıştır.

"Afacan„ Bilmece kuponu : 100

"Afacan„ Bulmaca kuponu: 42

İkinci sene No. 100 PERŞEMBE EYLÛL 1934

Adres İstanbul: Posta kutusu 617
İdarehane İstanbul Ankara caddesinde
Ülkü matbaası no. 40

ABONE ŞATRLARI
Bir sene için 150 kuruş
Altı aylığı 75 „
Dört „ 50 „

TAYYARE BAYRAMINDA KARAGÖZ

— Geçen haftadan devam —

(Geçen hafta biliyorsunuz ki: Hacivat bir muziplik yapıp Karagöze fazla miktarda su içirmişti. Tabiî iki sıkışan zavallı Karagöz tayyarede bir kabahat yapmış, bıraktığı sularda, ona bu işi oynıyan, Hacivadin yüzüne akmıştı. Bu işi gören bizim Afacan Hacivadın yanına yanaştı.)

Afacan

Sanırsın ki atamaz
Kimse sana perende!..
Bin muziplik yaparsın,
İnsaf yok mudur sende?...

■

Karşında oynatırsın,
Eğer bulursan alık!..
El altından yaparsın
Sen herkese fenalık!..

■

Parmağında çevirir
Zavallı Karagözü,
Utanmadan söylersin ,
Ona olmadık sözü!..

■

Fena adam görmedim
Senin gibi doğrusu!
Bak: Şimdi de içirdin
Ona yarım kova su!..

Fakat akan sularla
İşte sır sıklam oldun!..
Bak: Suratın kirlendi,
Artık cezanı buldun!..

Hacivat

Sözlerin doğru amma,
Karagözde çok haylaz!..
Bilsen, bir lâhze bile
Yerinde rahat durmaz!..

■

Uslu uslu dururken
Gelip beni kızdırır!..
Ben ona bir şey yapmam
Hep o beni azdırır!..

■

Tayyarede sıkıştı,
Bu hal canına yetti :
Bıraktığı sularla
Suratımı kirletti!..

■

Afacan!.. Fakat dinle
Benim bu sözümü:
Ona yalatayım
Biraz sonra yüzümü!..

(Vay kurnaz Hacivat, vay!.. Hem zavallı Karagöze suları içirdi, onu tayyarenin içinde yarım saat kıvrandırdı, hem de şımdi Karagözün apdestile kirlenen yüzünü yine ona yalatmağa kalkıyor!.. Olur şey değil! .

Bakalım bu işi de nasıl bir kurnazlıkla başaracak: Bizim Karagöz, havada bu kabahati yapıp, ferahlandıktan sonra yere inmişti. Hacivat hemen davrandı ve yalandan ağlamağa başladı:)

Karagöz

Adeta yas tutuyor,
Karalar bağlıyorsun!..
Hacivat!.- Söyle niçin
Bu kadar ağlıyorsun?..

Hacivat

[Yine yalandan hıçkırarak]

Artık ben ebediyen
Seni terkediyorum:
Bugün seni bırakıp
Uzağa gidiyorum!..

■

Gurbet elde ölürüm,
Artık gelemem geri!..
Hatırlayıp yanalım
Eski güzel günleri!..

[Hacivat bu sözleri o kadar ciddiyetle söyledi ki iyi kalpli zavallı Karagöz ağlamağa koyuldu. Ve Hacivatın boynuna sarılıp, az evvel kirlettiği yerleri şapır şapır öpmeğe başladı. Hacivat kıs kıs güledursun, işin aslını bilmiyen Karagöz bütün bu yerleri dudaklarile temizledi. Bunu bilen ehali «Afiyet olsun!..» Diye Karagözle alay ederlerken, Hacivat kaçtı. Bakalım haftaya neler olacak?!. *Oyuncubaşı*

Pire Nurinin Yaramazlıkları — 40 —

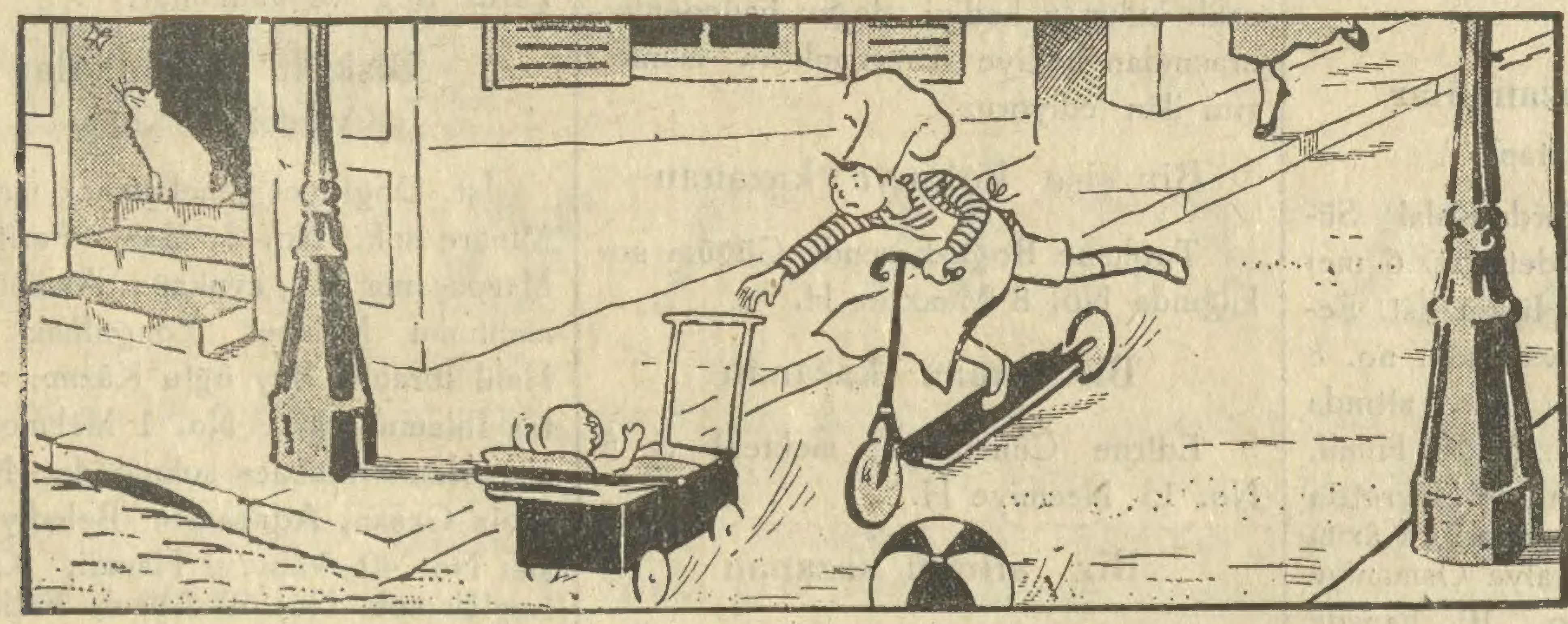

1 — Dereye doğru bebeğin arabası şimşek gibi uçarken, geçen hafta söylediğimiz gibi Pire Nuri hem bir çocuğun ayak arabasını alarak bebeğin arkasından rüzgâr gibi kaymıya başladı. Ve topu falan hepsini unuttu. Nihayet sokağın nihayetinde arabaya yetişti ve yakaladı.

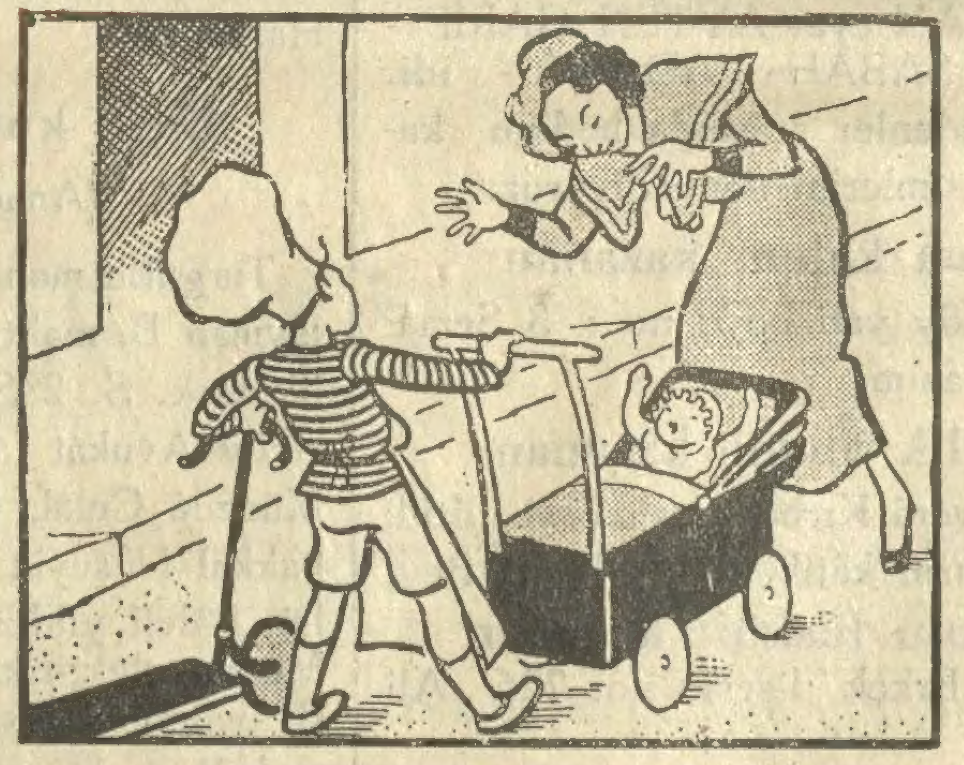

2 — Az sonra bebeğin annesi arkadan yetişmişti. Çocuğunu böyle sağ ve tehlikeyi atlatmış görünce sıcak göz yaşları dökülmeğe başladı. Hemen çocuğu kucakladı.

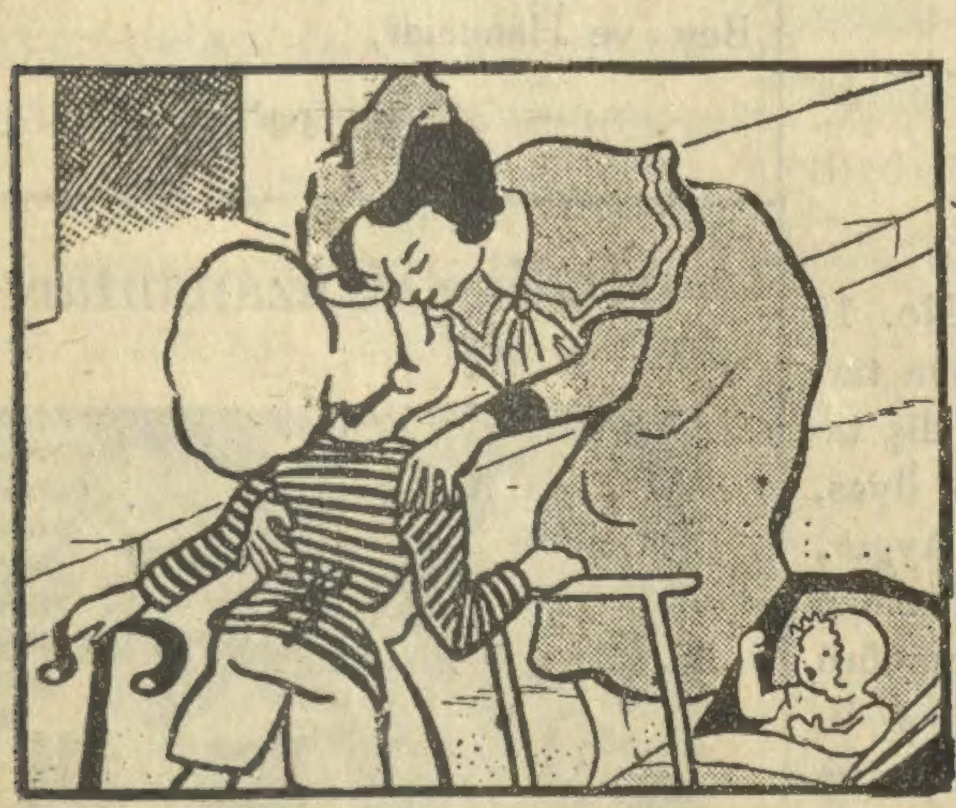

3 — Sonra Pire Nuriye bu fedakârlığından dolayı bir bir çıkarıp hediye verdi, onu da tutup kendisine çekerek alnından öptü ve teşekkür etti.

4 — Pire Nurinin birdenbire hatırına bir müşteri kızın kızartılmak üzere kendisine verdiği ve fırına attığı piliç geldi. Hemen pastahanenin yolunu tuttu.

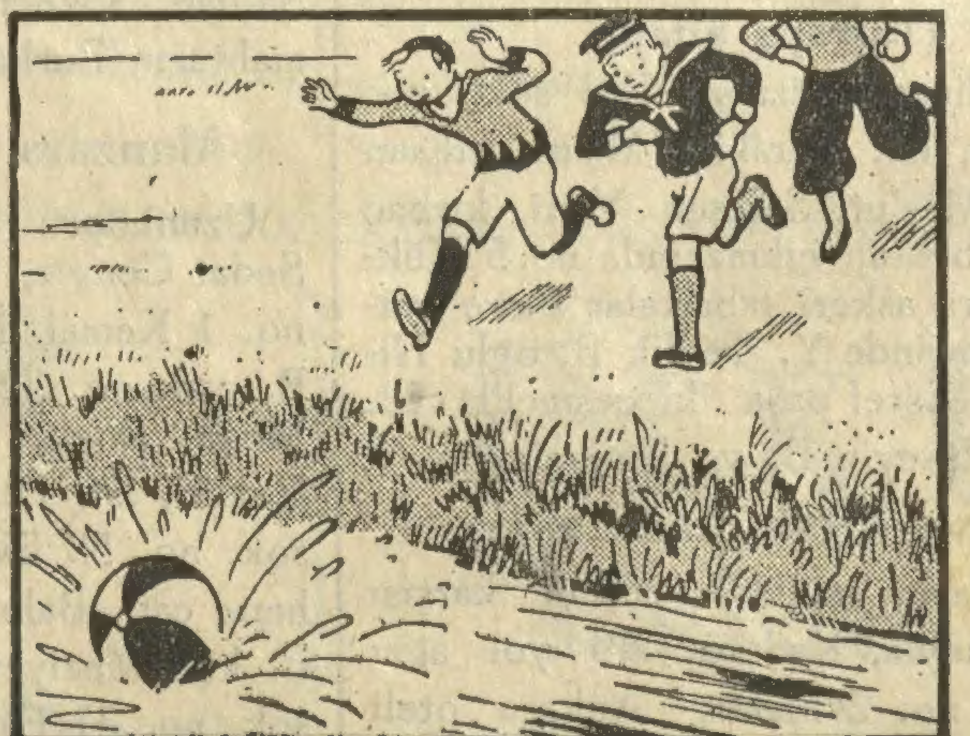

5 — Diğer üç dostu ise halâ bayır aşağı inen topu kovalıyorlardı. Top nihayet derenin içine yuvarlandı. Pire Nuri ise dükkânın yolunu tutmuş koşuyordu. Bakalım, piliç ne olmuştu ?.

— Devamı var —

is. Ülkü matbaası Cağaloğu yokuşu No. 40 Sahibi ve umum neşriyat: müdürü M. Faruk